

Bevezető

[Látó, 2011. január]

Húsz éve, 1991. január 25-én hunyt el Bajor Andor. Rá emlékezünk Borsos J. Gyöngyi esszéjével (amely tulajdonképpen a szerző szakdolgozatának egyik fejezete), a zsebben levő Bajor-plakáttal és egy eddig közöletlen, valódi Bajor Andor-féle levéllel. A levelet özvegy Bajor Andorné, Ella néni bocsátotta rendelkezésemre – nagyvonalúságát ezúton is köszönöm. A keltezés: „Kolozsvár, 1982 okt. 6.” (így, pont nélkül az évszám után). Ekkoriban fordult versei ügyében Bajorhoz Kozma Szilárd, Nagybányán tanuló mérnökhallgató, akinek első kötete 1981-ben, a második 1985-ben látott napvilágot (a Szabadnap a Kriterionnál, A csodák völgye a Daciánál). „A hagyományos világkép után kialakult világkép nem hasonlít a világra. Ehhez vedd hozzá fokozódó elmagányosulásunkat. És a Te esetekben még Nagybányát.” (Kiemelés tőlem – D. P.) Nagybánya kisváros is, szórvány is (az 1977-es népszámlálás szerint 99 202 lakosa volt, ebből 25 587 magyar), ahol sem folyóirat nem jelent meg, sem színház nem működött. „Hallgass a Pusztai tanácsára” – Pusztai János íróra céloz, aki akkor még Nagybányán élt (ma már Budapesten), szerszámlakatosként dolgozott, s emellett a kimerítő munka mellett írta műveit.

Kategória: Bajor Andor húsz éve

Denumire autor: Demény Péter

Látó Szépirodalmi Folyóirat